



## H Ø R I N G

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen  
Att.: Chefkonsulent Susanne Aamann  
Carl Jacobsens Vej 35  
2500 Valby

Sendt pr. mail til saa@kfst.dk

### **Høringssvar vedrørende udkast til ny markedsføringslov**

Indledningsvis takker Finansrådet for muligheden for at afgive høringssvar.

Finansrådet finder, at lovudkastet, som afspejler markedsføringslovsudvalgets arbejde, indeholder en række positive nyskabelser i form af blandt andet en klarere opdeling af vildledningsbestemmelserne og en lempeligere regel for uanmodet elektronisk post mellem erhvervsdrivende.

For Finansrådet er det vigtigt, at den digitale udvikling i samfundet også afspejles i al ny lovgivning, herunder i markedsføringsloven, således at lovene tilpasses den løbende udvikling. Da lovforslaget imidlertid også er implementering af gældende direktiver, der ikke er opdateret, må det konstateres, at lovforslaget på visse punkter ikke afspejler denne udvikling, jf. nedenfor under § 9, stk. 1.

I forhold til skiltningebekendtgørelsen (fastsættelse af krav til prisinformation på lånetilbud for ikke-finansielle virksomheder), hvor et flertal i markedsføringslovsudvalget har indstillet, at bekendtgørelsen ophæves, vil Finansrådet gøre opmærksom på, at dette forslag vil medføre en væsentlig forringelse af forbrugernes mulighed for via låneudbyderens skiltning at undersøge priserne på udlån fra udbydere, der ikke er omfattet af reglerne for finansielle virksomheder.

I forhold til virksomheders pligt til på hjemmesiden og i forretningslokalet at skilte med prisoplysninger på udlån eksisterer der i dag to regelsæt. Et for prisoplysninger for finansielle virksomheder (bekendtgørelse nr. 1210 af 24. oktober 2010 om information til forbrugerne om priser i pengeinstitutter) og et for ikke-finansielle virksomheder (bekendtgørelse nr. 1203 af 28. september 2010 om information til forbrugere om priser på låne- og kredittilbud og valutakurser). Kravene til, hvilke oplysninger virksomhederne skal give, er næsten identiske og sikrer, at forbrugerne har mulighed for at undersøge, til hvilken pris forskellige låneudbydere tilbyder alle deres lån.

I forhold til markedsføringsloven har alle låneudbydere, når de markedsfører et lån og nævner en rentesats eller en talstørrelse, pligt til at oplyse en række standardoplysninger om lånevilkårene i markedsføringen. Oplyses der ikke en rente eller en talstørrelse, er der ingen oplysningskrav.

24. august 2016

Finanssektorens Hus  
Amaliegade 7  
1256 København K

Telefon 3370 1000

mail@finansraadet.dk  
www.finansraadet.dk

Kontakt Jeanne Blyt  
Direkte +45 3370 1062  
jeb@finansraadet.dk

Journalnr. 341/13  
Dok. nr. 557306-v1

Hvis skiltningssreglerne for andre erhvervsdrivende ophæves, betyder det, at disse låneudbydere, når de ikke markedsfører en del af deres produkter, ikke længere har pligt til at skilte med disse produkter. Herved mindskes gennemsigtigheden på lånemarkedet, og konkurrencen begrænses.

For at tilpasse begge bekendtgørelser til den digitale udvikling kunne skiltningsskravene i begge bekendtgørelser i stedet begrænses til at gælde virksomhedernes hjemmesider, idet det er her, forbrugerne i praksis søger informationen. Forbrugerne efterspørger typisk ikke længere alle prisoplysninger i forretningslokalet.

Markedsføringslovsudvalget er i øvrigt kommet med en opfordring til, at regeringen foretager en nærmere undersøgelse af forbrugerbegrebet på tværs af de relevante lovgivninger med henblik på at danne grundlag for en beslutning om, hvorvidt det nuværende danske forbrugerbegreb skal bevares eller ensrettes med det EU-retlige forbrugerbegreb.

Finansrådet støtter denne opfordring, idet også den finansielle lovgivning indeholder en række forskellige definitioner af forbrugerbegrebet.

## **Bemærkninger til enkelte bestemmelser**

### **§ 5 og 6**

I forhold til vildledningsbestemmelserne, som for finansielle virksomheder tillige reguleres i god skik-bekendtgørelsen, ser Finansrådet frem til, at bekendtgørelsen tilpasses den endelige markedsføringslov.

### **§ 9, stk. 1**

Bestemmelsen bygger på EU-implementering. I overensstemmelse med digitaliseringsdagsordenen burde det dog være muligt at rette henvendelse til kunder pr. e-mail i første omgang, så man ikke behøver først at sende et brev. Dette betyder ikke, at kravene til selve samtykket nødvendigvis skal ændres.

### **§ 9, stk. 3**

Den nye bestemmelse, hvorefter det i et vist omfang bliver muligt for en erhvervsdrivende at kontakte andre erhvervsdrivende, når der er en relation mellem parterne i form af et kunde-/medlemsforhold eller udveksling af kontaktoplysninger, er en forbedring af loven. Men Finansrådet finder, at de mange betingelser, der fortsat opstilles, reelt ikke efterlader meget plads for bestemmelsens praktiske anvendelse.

Landeundersøgelsen, der blev udarbejdet under udvalgsarbejdet, viste, at 7 ud af de 13 omfattede lande har åbnet for markedsføring ved e-post i et vist omfang mellem erhvervsdrivende, og de har gode erfaringer med dette.

Da der stilles krav om, at man skal kunne frabede sig markedsføringen, må det forventes, at den erhvervsdrivende vil være meget påpasselig med kun

at sende relevant materiale til modtageren, så denne ikke framelder fremtidige henvendelser.

Side 3

### **§ 17 og 18**

I § 17, stk. 2, er der krav om, at standardoplysningerne skal oplyses "klart, kort og på en fremtrædende måde". I § 18, stk. 2, er kravet "klart, præcist og på en fremtrædende plads". Årsagen hertil er, at de to bestemmelser stammer fra to forskellige direktiver. Bestemmelserne burde have samme ordlyd. Alternativt bør det i bemærkningerne til § 18 anføres, at der ikke er tilsigtet en ændring i forhold til de eksisterende krav i § 17.

Journalnr. 341/13

Dok. nr. 557306-v1

### **§ 18**

Finansrådet tilslutter sig den nye implementering af boligkreditdirektivets artikel 11. Bestemmelsen er dog allerede implementeret med en anden ordlyd i bekendtgørelse om god skik for boligkredit. Bekendtgørelsen skal derfor tilrettes, så de to ens bestemmelser får samme ordlyd.

### **§ 33**

Der er tale om en videreførelse af en eksisterende dansk særregel, der blev indført på baggrund af en enkelt konkret sag. Der er tale om en uproportional bestemmelse, hvor virksomhederne forpligtes til at rådgive kunderne om muligheden for at gøre et krav gældende mod virksomheden selv. Bestemmelsen kan desuden medføre betydelige omkostninger for den enkelte virksomhed. Sluttelig vil en opretholdelse af bestemmelsen være et udtryk for overimplementering, hvilket strider mod, at "udvalget blev bedt om at sikre, at lovforslaget som udgangspunkt ikke går videre, end Danmark er EU-retligt forpligtet til."

Finansrådet finder derfor, at bestemmelsen bør udgå af lovforslaget.

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål, står Finansrådet selvfølgelig til rådighed for uddybning.

Med venlig hilsen

Jeanne Blyt  
Kontorchef

Direkte +45 3370 1062  
jeb@finansraadet.dk